

Most elárulok egy titkot,
Hogy a szívem ne legyen piszkos:
Oda kísérlek, ahova méysz,
Arra követlek, amerre lépsz.

Már három napja ébren vagyok
És lassan elalszom állva,
De a gondolataimat többé
Nem irányítom matematikával.

Most elárulom a titkom,
Többé ne legyen rajtam billog:
Rég ismerem, amitől félsz,
Követlek, bárhova lépsz!

Nem nagy tudomány tisztázni,
Hogy még igényelném a támaszt,
Amikor hajnali kettőkor motiváltan
A füledbe súgom a választ.

Ha körbejár az óra, én is hazatalálok!

Ahol a csönd a hang, a szó a dal, a béke az újjászületés.
Ahol a lét, a hely a feledés, ahol az otthon az éjjeli menedék.

Most elárulok egy titkot,
Mer#39; a szívem kissé piszkos:
Magatehetetlenül távoznak,
Míg egy életet gyászolunk.

De ha kinyitom a szememet újra,
Úgy egy emberöltő múlva,
Már nem kell az idő meg a pénz,
Csak hadd táplálhassuk a fényt.

Ha körbejár az óra, én is hazatalálok
És szikra gyullad bennem, hogy tovább vihessem a lángot!

Vár az éjjeli menedék!